

Środa, 7 lutego 2018 r.

P8_TA(2018)0029

Skład Parlamentu Europejskiego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2018 r. w sprawie składu Parlamentu Europejskiego (2017/2054(INL) – 2017/0900(NLE))

(2018/C 463/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 14 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
  - uwzględniając art. 10 TUE ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie składu Parlamentu Europejskiego w perspektywie wyborów w 2014 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 listopada 2015 r. w sprawie reformy prawa wyborczego Unii Europejskiej oraz załączony wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia przepisów zmieniających Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich ⁽³⁾,
  - uwzględniając decyzję Rady Europejskiej 2013/312/UE z dnia 28 czerwca 2013 r. ustanawiającą skład Parlamentu Europejskiego ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając porozumienie wielkopiątkowe z dnia 10 kwietnia 1998 r.,
  - uwzględniając art. 45, art. 52 i art. 84 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A8-0007/2018),
- A. mając na uwadze, że skład Parlamentu Europejskiego musi być zgodny z kryteriami określonymi w art. 14 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w myśl których całkowita liczba przedstawicieli obywateli Unii nie przekracza siedmiuset pięćdziesięciu posłów, nie licząc przewodniczącego, a reprezentacja ta ma charakter degresywnie proporcjonalny, przy czym próg minimalny wynosi sześciu posłów na państwo członkowskie, zaś żadnemu państwu nie można przyznać więcej niż dziewięćdziesiąt sześć miejsc;
- B. mając na uwadze, że art. 14 ust. 2 TUE stanowi, że w skład Parlamentu Europejskiego wchodzi przedstawiciele obywateli Unii;
- C. mając na uwadze, że w TUE i Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej podkreślono znaczenie równości i równego traktowania obywateli przez instytucje Unii; mając na uwadze, że istotne jest, by poprawić równość reprezentacji w celu zwiększenia legitymacji Parlamentu Europejskiego jako organu prawodawczego reprezentującego wszystkich obywateli Unii;
- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski przeanalizował szereg propozycji dotyczących stałego systemu podziału miejsc opartego na wzorach matematycznych, zamówionych przez Parlament i przedstawionych mu;
- E. mając na uwadze, że w dniu 29 marca 2017 r. i zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE rząd Zjednoczonego Królestwa powiadomił Radę Europejską o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że dwuletni okres na negocjacje i zawarcie porozumienia o wystąpieniu upływa w dniu 29 marca 2019 r., chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem zdecyduje jednomyślnie o przedłużeniu tego okresu;
- F. mając na uwadze, że o ile obecna sytuacja prawna nie ulegnie zmianie, Zjednoczone Królestwo nie będzie już członkiem Unii Europejskiej w czasie następnych wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.;

⁽¹⁾ Artykuł ten stanowi, że „obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim”.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0082.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0395.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 57.

Środa, 7 lutego 2018 r.

- G. mając na uwadze, że część państw członkowskich wyraziła niedawno poparcie dla utworzenia wspólnego okręgu wyborczego już na potrzeby wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.; mając na uwadze, że warunkiem wstępnym ustanowienia wspólnego okręgu wyborczego jest zmiana Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, która powinna zostać przyjęta najpóźniej na rok przed wyborami do Parlamentu Europejskiego, jak określono w „Kodeksie dobrych praktyk w sprawach wyborczych” Komisji Weneckiej;
- H. mając na uwadze, że we wniosku z dnia 11 listopada 2015 r. dotyczącym decyzji Rady w sprawie przyjęcia postanowień zmieniających Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich Parlament Europejski wystąpił o wprowadzenie obowiązkowego progu wyborczego w poszczególnych okręgach wyborczych i w państwach członkowskich obejmujących jeden okręg wyborczy, w których stosowany jest system list obejmujących więcej niż ustaloną liczbę mandatów; uważa, że próg ten musi zostać określony z uwzględnieniem nowego podziału mandatów;
1. zauważa, że obecny podział miejsc w Parlamencie Europejskim, określony w decyzji Rady Europejskiej 2013/312/UE, ma zastosowanie wyłącznie do kadencji parlamentarnej 2014–2019; w związku z tym podkreśla, że potrzebna jest nowa decyzja w sprawie składu Parlamentu Europejskiego w kadencji parlamentarnej 2019–2024;
  2. przyjmuje do wiadomości fakt, że obecny podział mandatów jest pod wieloma względami niezgodny z zasadą degresywnej proporcjonalności i w związku z tym musi zostać zmieniony z myślą o składzie Parlamentu Europejskiego już od następnych wyborów europejskich w 2019 r.;
  3. przyznaje, że szereg państw członkowskich uważa, że przy podejmowaniu decyzji w sprawie przydziału miejsc w Parlamencie Europejskim należy wziąć pod uwagę system głosowania w Radzie;
  4. podkreśla, że chociaż wzory matematyczne wykazują duży potencjał w zakresie zapewnienia stałego systemu podziału miejsc w przyszłości, to jednak ostatecznie sprawiają, że z politycznego punktu widzenia niewykonalne dla Parlamentu jest zaproponowanie stałego systemu podziału miejsc na tym etapie;
  5. przyjmuje do wiadomości fakt, że o ile obecna sytuacja prawna nie ulegnie zmianie, Zjednoczone Królestwo nie będzie już państwem członkowskim w czasie następnych wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.;
  6. proponuje, by nowy podział miejsc w Parlamencie, zgodny z kryteriami określonymi w art. 14 TUE, stosować od następnych wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.; uważa, że w przypadku gdy wspomniana sytuacja prawna dotycząca wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ulegnie zmianie, podział miejsc mający zastosowanie do kadencji parlamentarnej 2014–2019 powinien obowiązywać do czasu, gdy wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej stanie się prawnie skuteczne;
  7. podkreśla, że miejsca, które zostaną zwolnione przez Zjednoczone Królestwo po wystąpieniu z Unii Europejskiej, ułatwią przyjęcie nowego podziału miejsc w Parlamencie, zgodnego z zasadą degresywnej proporcjonalności; podkreśla ponadto, że proponowany nowy podział umożliwiłby zmniejszenie rozmiaru Parlamentu; zauważa, że niewielki odsetek miejsc zwolnionych przez Zjednoczone Królestwo byłby wystarczający do zagwarantowania, że żadne państwo członkowskie nie utraci miejsc;
  8. podkreśla, że zmniejszenie rozmiaru Parlamentu pozostawiłoby pewną liczbę miejsc, aby uwzględnić ewentualne przyszłe rozszerzenia Unii Europejskiej;
  9. przypomina, że na mocy porozumienia wielkopiątkowego obywatele Irlandii Północnej mają niezbywalne prawo do posiadania obywatelstwa brytyjskiego lub irlandzkiego lub obu tych obywatelstw, a że względu na obywatelstwo irlandzkie – również obywatelstwa Unii;
  10. przypomina, że zasada degresywnej proporcjonalności określona w Traktatach opiera się na liczbie mandatów przysługujących państwu członkowskiemu, a nie na przynależności państwowej kandydatów;
  11. zwraca się do Rady o szybkie ukończenie przeglądu Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich;

Środa, 7 lutego 2018 r.

12. podkreśla, że zaproponowana przez Parlament Europejski reforma Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich przyczyni się do wzmocnienia europejskiego charakteru wyborów i będzie stanowić pozytywny sygnał w odniesieniu do przyszłości projektu europejskiego;
  13. uważa, że proponowany podział w oparciu o zasady zawarte w traktatach stanowi solidną podstawę do stworzenia metody podziału mandatów w przyszłości zgodnie z kryteriami zawartymi w art. 14 TUE, w szczególności zasadą degresywnej proporcjonalności, jak również jest sprawiedliwy, przejrzysty, obiektywny, zgodny z najnowszymi trendami demograficznymi i zrozumiały dla obywateli europejskich;
  14. korzystając z przysługującego mu prawa inicjatywy ustanowionego w art. 14 ust. 2 TUE, przedstawia Radzie Europejskiej załączony wniosek dotyczący decyzji Rady Europejskiej ustanawiającej skład Parlamentu Europejskiego; podkreśla, że należy pilnie przyjąć tę decyzję, która wymaga zgody Parlamentu, tak by państwa członkowskie mogły na czas wprowadzić niezbędne przepisy krajowe umożliwiające im zorganizowanie wyborów do Parlamentu Europejskiego na kadencję parlamentarną 2019–2024;
  15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załączonym do niej wnioskiem dotyczącym decyzji Rady Europejskiej oraz wspomnianym wyżej sprawozdaniem Komisji Spraw Konstytucyjnych Radzie Europejskiej, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Środa, 7 lutego 2018 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Wniosek dotyczący DECYZJI RADY EUROPEJSKIEJ ustanawiającej skład Parlamentu Europejskiego

RADA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14 ust. 2,

uwzględniając inicjatywę Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) artykuł 14 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej określa kryteria dotyczące składu Parlamentu, w myśl których całkowita liczba przedstawicieli obywateli Unii nie przekracza siedmiuset pięćdziesięciu posłów, nie licząc przewodniczącego, a reprezentacja ta ma charakter degresywnie proporcjonalny, przy czym próg minimalny wynosi sześć posłów na państwo członkowskie, zaś żadnemu państwu nie można przyznać więcej niż dziewięćdziesiąt sześć mandatów,
- (2) artykuł 10 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi między innymi, że podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska, w której obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim, a państwa członkowskie w Radzie są reprezentowane przez swoje rządy, które odpowiadają demokratycznie przed parlamentami narodowymi lub swoimi obywatelami. Dlatego art. 14 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej dotyczący składu Parlamentu Europejskiego ma zastosowanie w szerszym kontekście ustaleń instytucjonalnych, określonych w Traktatach, które dotyczą także przepisów dotyczących procesu podejmowania decyzji w Radzie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przy stosowaniu postanowień art. 14 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej należy przestrzegać następujących zasad:

- przy podziale mandatów w Parlamencie Europejskim w pełni wykorzystuje się minimalne i maksymalne progi dla poszczególnych państw członkowskich określone w Traktacie o Unii Europejskiej, aby w możliwie najszerszym zakresie podział ten odzwierciedlał liczbę ludności poszczególnych państw członkowskich,
- zasadę degresywnej proporcjonalności określa się następująco: stosunek liczby ludności poszczególnych państw członkowskich do liczby posiadanych miejsc przed zaokrągleniem do liczb całkowitych różni się w zależności od ich liczby ludności, tak aby każdy poseł z państwa członkowskiego o większej liczbie ludności reprezentował większą liczbę obywateli, niż poseł z państwa członkowskiego o mniejszej liczbie ludności, oraz aby zagwarantować, że im większa liczba ludności państwa członkowskiego, do tym większej liczby mandatów państwo to jest uprawnione,
- podział mandatów odzwierciedla zmiany demograficzne w państwach członkowskich.

Artykuł 2

Całkowita liczba mieszkańców państw członkowskich jest obliczana przez Komisję (Eurostat) na podstawie najnowszych danych dostarczonych przez państwa członkowskie, zgodnie z metodą ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1260/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1260/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie statystyk europejskich w dziedzinie demografii (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 39).

Środa, 7 lutego 2018 r.

Artykuł 3

1. Liczbę przedstawicieli wybieranych do Parlamentu Europejskiego w poszczególnych państwach członkowskich na kadencję parlamentarną 2019–2024 ustala się następująco:

Belgia	21
Bułgaria	17
Republika Czeska	21
Dania	14
Niemcy	96
Estonia	7
Irlandia	13
Grecja	21
Hiszpania	59
Francja	79
Chorwacja	12
Włochy	76
Cypr	6
Łotwa	8
Litwa	11
Luksemburg	6
Węgry	21
Malta	6
Niderlandy	29
Austria	19
Polska	52
Portugalia	21
Rumunia	33
Słowenia	8
Słowacja	14
Finlandia	14
Szwecja	21

2. Jednakże w przypadku, gdyby Zjednoczone Królestwo nadal było państwem członkowskim Unii na początku kadencji parlamentarnej 2019–2024, liczba obejmujących swoje funkcje przedstawicieli poszczególnych państw członkowskich w Parlamencie Europejskim pozostaje równa liczbie określonej w art. 3 decyzji Rady Europejskiej 2013/312/UE⁽¹⁾ do czasu, gdy wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej stanie się prawnie skuteczne.

⁽¹⁾ Decyzja Rady Europejskiej 2013/312/UE z dnia 28 czerwca 2013 r. ustanawiająca skład Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 57).

Środa, 7 lutego 2018 r.

Po tym, jak wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii stanie się prawnie skuteczne, liczba posłów wybieranych do Parlamentu Europejskiego w każdym państwie członkowskim jest równa liczbie określonej w ust. 1 niniejszego artykułu.

Wszyscy przedstawiciele do Parlamentu Europejskiego, którzy zajmą dodatkowe miejsca wynikające z różnicy między liczbą miejsc przyznanych w pierwszym i drugim akapicie niniejszego ustępu, obejmują mandat w Parlamencie w tym samym czasie.

Artykuł 4

Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem kadencji parlamentarnej 2024–2029 Parlament Europejski przedstawi Radzie Europejskiej – zgodnie z art. 14 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej – wniosek dotyczący aktualizacji podziału miejsc między państwa członkowskie.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady Europejskiej

Przewodniczący
